

[Poulsgaard]

og TV. Men man sidder på et magtmonopol, som man selvfølgelig ikke ønsker brudt. Jeg kan bare ikke forstå, at de radikale, der engang var husmandsbevægelsen og stod for alle de andre gode ting, nu synes, at de skal blive ved med at stå på den vogn, det er mig ubegribeligt.

Men når det er sagt, så skal vi til at diskutere dette lovforslag, selv om det er et fuldstændig overflødig lovforslag, vi står med, og det er overflødig i mere end én forstand, for ministeren ved godt, at hun ikke får flertal for dette lovforslag, det har vi hørt af debatten her i dag. Men ministeren skal da ikke have utak fra min side for dette lovforslag. Selvfølgelig vil vi da støtte det, hvis det nogen sinde når frem til tredje behandling – hvad jeg tvivler meget stærkt på at det gør – fordi der altså ligger lidt fornuftigt i det.

Prøv at se Jyllands-Posten i dag. Hvad er det, der står på forsiden? Der er nogle mennesker, der har afholdt en konference, Vision 2000, Danmark om 15 år. Det er ikke sjov, det, der bliver forudsagt dér, hvis disse vismænd får ret i deres spådom. Og i denne situation, hvor landet virkelig standser i våde, hvor vi har en regering, der pantsætter landet med 200 mill. kr. i døgnet, kommer socialdemokraterne og siger, at vi skal bruge flere statsmidler. Ja men det er jo simpelt hen ubegribeligt, at man i et land, der har verdensrekord i skattetryk – ja, bortset fra Sverige – tror, at man har råd til at bruge flere statsmidler. Men det er det bud, landets største parti har på det. Som sagt kan jeg igen kun appellere til de radikale om, at de bruger den sunde fornuft og lytter til folkets røst.

Og så en ting til: nu har vi holdt en lang, lang sommerferie. Hvor har I været henne i sommer? Jeg ved udmærket godt, at I har været på studietur til England og Holland og set på radio og TV og alt det dér, men hvad er der egentlig foregået i de små hjem? Ja, det er specielt henvendt til de partier, der er så bange for reklame. I de små hjem har man faktisk fået video. Video er opfundet, og der lejes video ud som aldrig nogen sinde før, og hvis man fortsætter med denne statsstyring af danskernes TV-vaner, så vil jeg forudse, at der om ganske få år ikke er én, der gider slå over på Gyngemosen, for i stedet går de hen og lejer en videofilm, og vide-

ofilm er jo i forvejen sprængfyldt med reklamer, men er der nogen, der tager skade af det? Har de danskere, der kan tage tysk TV, taget skade af at se reklamer dér? Men vi skal altså ikke have reklamer, vi skal have en masse udenomssnak, og en af de veje, vi kan gå, er selvfølgelig at bruge noget tid på at diskutere dette lovforslag. Men reklamefinansieret radio og fjernsyn er selvfølgelig det eneste, der duer, og det kommer, enten socialdemokratiet og de radikale så piber eller synger, for ellers bruger folk bare de videobånd.

Maisted (FD):

Der er selvfølgelig megen fornuft i det, hr. Poulsgaard lige har sagt om friheden, men jeg synes, at man ved enhver diskussion om mediepolitik burde begynde med at citere grundlovens § 77. Dér står:

»Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingensinde påny indføres.«

Se, det var det, folkettinget burde lægge sig på sinde, hver gang det overhovedet griber ind med påbud over for vores informationsfrihed, vores ytringsfrihed.

Beklageligvis opfylder ministerens lovforslag efter min overbevisning ikke grundlovens § 77. Ikke, at jeg ikke forstår ministeren. Jeg forstår udmærket den klemme, hun er i, når jeg har hørt på det radikale venstre, som jo gerne vil være formynder og bestemme, hvad den danske befolkning skal se, høre og læse, og når jeg har hørt socialisternes angreb på pressen i dag, hvor de jo klart og tydeligt har givet udtryk for, at de ikke mener, at den trykte presse i Danmark varetager ytringsfriheden. De mener – og det har de jo sagt heroppe – at der er monopol overalt i landet, som altså styrer meningsdannelsen. Jeg har tidligere givet udtryk for, at jeg tror, at et langt større problem er den journalistiske frihed, som har afløst ytringsfriheden på kryds og på tværs, ikke sådan, at jeg ikke kan forstå, at sådan må det være i vid udstrækning, men det er selvfølgelig en kendsgerning, at journalisternes ytringsfrihed klart dominerer den enkelte borgers mulighed for at komme til orde i vore massemedier.